

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archiducesane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Adolf Steiner în Hamburg (Germania).
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Revista politică.

Sibiu, în 7 Noembrie

Telegrama din Budapesta, de care făcurăm amintire în numărul trecut și care privia desbaterea specială a proiectului privitoriu la Bosnia și Erțegovina, a fost prea concisă, ca din ea să se poată vedea detaliurile acestei desbateri. Acum când avem dinaintea noastră foile cu rapoartele speciale vedem, că acea desbatere, deoparte a fost foarte furtunoasă, de altă parte, că încă nu este terminată. Tonul din desbatere 'l putem numi scandalos. Numai era vorba numai de o desbatere, ci de o ceartă formală. Ansa la spectacul o a dat propunerea ministrului Tisza de a se remite § 1 cu amendamentele respective la comisiune. Aceasta ne aduce aminte de cele ce se diceau mai înainte, că guvernul unguresc va întocmi lucrul de așa încât proiectul privitoriu la Bosnia să nu se desbată definitiv în dieta Ungariei, până când nu se va vedea cum se primesce același proiect în senatul imperial.

Desbaterile acestui proiect atât în general cât și în special sînt o nouă dovadă, că guvernul din Budapesta nu mai stă pe temelii tari și sigure. Abstragem dela foile opoziționale maghiare, care vin de nou cu prorocii despre o scurtă viață a guvernării ministrului Tisza, căci aflăm în diare vieneze voci ponderoase, care pun în perspectivă o schimbare ministerială în Budapesta. O schimbare nu atât dorită cât comandată de constelațiunile interne ale partidelor din Ungaria însăși. „Victoria” ce a raportat guvernul cu ocaziunea desbaterii generale a proiectului bosniac, dic acele, este în sine o cădere a guvernului. Majoritatea guvernului a fost numai de 19 voturi. Subtrăgînd din majoritatea aceasta 6 miniștri și 2 secretari de stat mai rămân numai 11 voturi pentru majoritatea guvernului. Dacă nu erau pe partea guvernului Croații,

12 la număr, care scot pe guvern din neces în zile grele, acesta rămănea într-o minoritate de un vot. E mic numărul acestei minorități, însă el era de ajuns de ai pregăti guvernului o situațiune neplăcută. Cine, se întreabă politicii de dincolo de Laita, a adus pe Tisza la căderea aceasta în opiniunea publică a Maghiarilor. Și răspund tot ei, că nimenea altul decât cestiunea orientală aventuroasă a comitelui Andrassy. Impregiurarea aceasta este destul de momentoașă pentru că atragă deosebită atențiune a politicilor de dincolo de Laita. Aceia se tem, că dacă guvernul unguresc va scăpa din mâinile lui Tisza, guvernul comun, și cu deosebire oficiul de externe nu va mai avea Ungaria la dispozițiunea sa. Într-o criză orientală aceasta însă are să dică mult. — Concluziunile din premisele aceste pot fi alternative: sau că cei dela Viena se vor hotări a susține pe Tisza cu orice preț, sau că și vor pune toate silințele spre a concentra soarta Austro-Ungariei mai la un loc, încât la timpul de lipsă să poată dispune de ea.

Cestiunea Arab-Tabiei ar fi definitiv rezolvită. Comisiunea internațională a hotărit cu majoritate în favorul României. Minoritatea o au compus reprezentantul Rusiei, Turciei și Italiei.

Diarele signalizează o apropiere între Anglia și Turcia.

Dieta Ungariei.

În ședința dela 17 Novembre se autentică protocolul ședinții precedente, după această presiuniul comunică casei, că la ordinațiunea preinaltă a Majestății Sale a participat la actul solemn de renunțiere a archiducesei, Alteța Sa Maria Cristina. Cu aceasta ocaziune presiuniul a esprimat și în numele dietei felicitările de adio archiducesei. Alteța Sa a răspuns că nu-și va uita de țara, în care s'a născut mama sa și unde a con-

lucrat moșul seu, neuitatul palatin Iosif, ci îi va păstra bunăvoința și simpatia și în străinătate.

Se substern esibilele și se continuă desbaterea generală asupra proiectului de lege despre administrarea Bosniei.

A. Bodogh pledează într'un discurs lung, primit cu aplauze de stînga extremă, pentru proiectul de rezoluțiune substernut de E. Simonyi.

H. Éles cere ca în lege să se precizeze lămurit dispozițiunea că administrarea celor două provincii se ține hotărit de afacerile comune și anumit de resortul ministeriului comun. Mai departe arată oratorul că deși aceasta întrebare nu se află normată în legea dela 1867, totuși din spiritul acelei legi se poate deduce că administrarea Bosniei este o afacere comună. Reasumînd oratorul primesce proiectul de lege pentru că regularea administrațiunii în Bosnia și Erțegovina e o consecvență naturală a tratatului dela Berlin.

S. Csatar spriginesce proiectul de rezoluțiune dat de Simonyi, și ne mai fiind alți oratori însinuați la cuvînt, presiuniul declară desbaterea generală de încheiată.

Referentul Pulay avînd cuvîntul la urmă se apără de invinuirile lui Szilagy care i imputase că se ține de cuvîntul ministrului president ca de evangeliă. Această invinuire își are isvorul în mania de a ataca tot ce vine dela ministrul president. Trebuie să-și aducă Szilagy aminte că pe vremea când aparținea la partidul guvernamental să plîngiau toți că nu pot străbate la ministrul president de densul. Pe atunci cuvîntul lui Tisza era evangeliă pentru Szilagy. Recomandă în fine proiectul de lege.

E. Simonyi ca propunător și mai apără odată proiectul seu de rezoluțiune. El dice că „acesta e blăstemul faptei rele, că ea procreînd mai departe tot reu produce”. În fine își recomandă proiectul de rezoluțiune.

Des. Szilagy, în cuvîntul seu

din urmă, reasumînd argumentele ce s'au adus contra opozițiunii constată că partidul guvernamental nu a fost în stare să restorne principiile opozițiunii. Discursul ministrului president a fost oraculos și a mulțămînt numai pre adești, cari pun preț numai pe vorbele ear nu pe motivele corifeului. Privind de aproape motivele ce se aduc aici, și motivele ce se aduc dincolo (în Viena) vedem o deosebire bătătoare la ochi. Aici auzim repetînduse formula, că trebuie să transpunem aceste afaceri organelor comune în înțelesul art. XII: 1867, dar totuși pe baza unei dispozițiuni legislative deosebite. Dincolo se dice că afacerea e direct în sensul legii comună și competența guvernului derivă lămurit din art. XII: 1867. Aici se accentuă influența ce s'a asigurat ambelor guverne și legislative, dincolo se laudă proiectul pentru că consolidează guvernul comun și delegațiunile. Nu mai e vorba de susținerea dualismului, ci de modificarea lui în favorul unei puteri centrale. Aici se vorbește de provisoriu, dincolo se aud motive cari eschid cu totul ori ce provisoriu.

Pentru ce nu se ficsează durata acestui provisoriu pe un timp anumit? Al doilea temeiu cu care se apără proiectul, este acela, că dacă vom respinge proiectul, se va stabili administrațiunea militară. Ce însemnă aceasta? Însemnă că dacă nu vom accepta proiectul guvernului, nu se va împlini dorința ambelor legislative, ci se va ține și mai departe administrațiunea militară. Contra unor asemenea motive ar trebui să protesteze mai întăiu ministrul president.

Oratorul după o polemică cu preopinanții cari l'au combătut, invinuesce în urmă pe ministrul president Tisza că acesta a contribuit la pierderea influenței ce o avea odinioară parlamentul unguresc, despre care se dicea nu demult că are un simț atât de firm pentru libertatea publică, pentru constituționalism, încât guver-

FOIȚA.

O iernare în ghiață.

(Traducere din Jules Verne.)

În 12 Maiu 18... la cinci oare dimineața parochul dela biserica cea vechie din Dünkirchen se sculă, ca după obicei să cească liturghia cea dintăiu în taină. La aceasta asistau mai cu samă numai nisce pescari bătrâni.

În momentul cînd el îmbrăcat în vestmintele de liturghie vrea să se ducă la altariu, un bărbt vesel și agitat totodată, se apropiede densus. Era un corăbieriu cam de șese deci de ani de vîrstă, dară încă virtute, compact și cu o față ce esșma bună și onestitate.

„Părinte! stăi, te rog frumos!” dice el.

— Ioane Cornbutte ce vrei umneata așa de dimineață? întrebă astoriul sufletesc.

— Ce vreau? nici mai mult ni mai puțin decât să te îmbrățișez.

— După liturghie, la carea de buna samă o să asisti și dta...

— Dar așa părinte! răspunde ridînd vechiul marinariu, nu te mai îngrijă astăzi de liturghie; dta trebuie să-mi faci altă plăcere.

— Și pentru ce să nu-mi cetesc liturghia Ioane Cornbutte? Declarăte mai curînd, că a tras a treia oară... stăruia preotul.

— Părinte dice Ioane Cornbutte, ori a tras ori n'a tras, astăzi vom mai auzi trăgînd. Dta 'mi-ai promis că vei binecuvînta cu înșeși mîinile dtale cununia fiului meu Ludovic și a nepoatei mele Maria.

— Așa dar Ludovic a sosit? esclamă vesel parochul.

— Așa este, sau el este ca și sosit, răspunde Cornbutte frecîndu-și mîinile de bucurie. Sentinela a signalizat în resăritul soarelui bricul nostru, care l'ai botezat dta înșuți, dăndui frumosul nume „Jeune-Hardie”.

— Betrânul meu Cornbutte îți gratulez din adîncul inimei mele, dice parochul și s'a desbrăcat de vestmintele de liturghie; eu n'am uitat de

vorba noastră, și voi pune pe vicariul meu să me suplinească, ca să fiu la dispozițiunea dtale și să-ți cunun copiii.

— Pentru aceasta-ți promit că nu vei mai fi mult treaz! dice marinariul. Vestirile le-ai făcut; dta n'ai decât să deslegi pe fiul meu de peccatele, care omul le poate face în mările nordice între ceriu și pămînt. Așa e că a fost o idee minunată din partea mea, că am hotărit nunta pe ziua sosirei, încât fiul meu îndată ce va părăși bricul seu să meargă de dreptul la biserică, la cununie?

— Regulează dta toate, Cornbutte.

— De bună samă părinte, me voi grăbi. La revedere cât mai curînd!

Marinariul alerga făcînd pași mari, spre casa sa, care era togmai la cheu, de unde cu mândrie putea căuta spre mare.

Ioane Cornbutte era pentru impregiurările sale destul de avut; după ce comandase timp mai îndelungat corăbiile unui equipator din Havre, el se aședă în locul nascerei sale și a clădit pe socoteala sa bricul vasul

Jeune-Hardie. Mai multe călătorii a le corăbii sale la nord au fost norocoase și lemnele, ferul și smoala ce le aducea pe corabie le-au vîndut totdeuna cu prețuri bune. Ioane Cornbutte cedase acum comanda fiului seu Ludovic, care era de treizeci de ani și un brav marinariu; acesta după mărturisirile tuturor căpitanilor litorali era unul dintre cei mai harnici matrozi din Dünkirchen.

Ludovic Cornbutte iubia foarte tare pe Maria, nepoata tatălui seu, dar și acesteia i se pareau foarte lungi zilele în absența lui Ludovic. Maria abia era de douăzeci de ani. Ea era o flandreză frumoasă cu o picătură de sînge olandez în vinele ei. Pe patul morții mamă sa o recomandă fratelui seu Ioane Cornbutte și bravul marinariu n'a dat de rusine încrederea bieteii femei; el iubia pe Maria ca pe fiica sa și în unirea ei cu fiul seu el vedea un isvor de fericire trainică.

Cu sosirea bricului signalizat de pe înălțimea apei navigabile se sfîrși o întreprindere comercială, dela care Ioane Cornbutte astepta câștig însem-

nele erau silite să se plece înaintea lui. Astăzi am ajuns acolo, că de câte ori e vorba de a vota un proiect de lege absolutistic, reu, ministrul president premerge pe toți. (Aplaus în stânga).

Presidiul observă, că obiceiul de a aplauda e un obicei din timpul ultim, — dar poate că modul acesta de a aplauda plesind din palme se va sterge în curând.

În fine Szilágyi recomandă proiectul seu de rezoluțiune.

Ministrul president C. Tisza reasumând argumentele câte s'au adus contra politicei guvernamentale se întoarce mai întâiu contra contelui Apponyi și constată, că rezultatele politice ce s'au urmat până acum au arătat cât de fără temein au fost prevestirile opozițiunii. Se înșală numitul deputat, dacă crede că politica guvernului se află într'o pozițiune mai favorabilă decât politica recomandată de opozițiune. Lucrul e întors, pentru că ori ce politică între impregiurări grele, și are pretensiunile, urmările și jertfele sale — pre când politica opozițiunii nu se poate rădima pe fapte, prin urmare ea se află într'o pozițiune mai favorabilă. Resultatele cele bune ale politicei ce am urmat până acum ne dovedesc, că politica a fost bună. Contestările opozițiunii sânt numai afirmațiuni pure.

Ministrul constată mai departe că a fost totdeauna un amic al moralei politice. Se cere un mare patriotism și curagiu pentru că cineva să-și schimbe opiniunea când cere binele comun, și un mare egoism, pentru că cineva să stea morțiș pre lângă păreri sale între ori ce impregiurări. Antevorbitoriul Szilágyi s'a lăudat că are planuri, cu cari va deslega această întrebare fără greutate și periculi pentru constituțiune, dar până acum nu ne a arătat nimic din aceste planuri nici în comisuni nici aici în parlament. Pentru ce nu ne premerge cu luminele sale? Poate că atunci l-ași urma și eu.

Antevorbitoriul a afirmat că, primindu-se acest proiect se va stabili regimul militar și absolutismul. Aici observ că după o ocupațiune nu se poate delătura guvernul militar îndată ci numai treptat și pentru aceasta voiu stăruî totdeauna.

Administrațiunea provisoră a Bosniei nu se poate încredința altui organ decât guvernului comun, căci dacă s'ar încredința administrațiunea ambelor guverne și parlamente, tot timpul l-am perde cu negocieri reciproce pentru Bosnia. Aceasta ar fi contra intereselor noastre.

Cât pentru invinuirea gravă că influența guvernului și a parlamentu-

lui nostru a scăzut față cu guvernul și parlamentul austriac ministrul president constată, că sensul legilor fundamentale din ambele jumătăți imperiale cu privire la afacerile comune nu e identic în toate. Austriacii și iau de basă legea lor, noi pe a noastră. De aci provine deosebirea în modul de procedere dar aceasta nu ni se poate imputa ca slăbiciune. Trebuie să facem concesiuni unii altora, căci fără concesiuni reciproce fundamentul dualistic se va surupa.

În fine recomandă proiectul spre primire.

Se pune proiectul de lege la vot. Dintre 443 deputați verificați au votat 188 pentru, 169 contra, presidentul n'a votat, 85 deputați au absentat. Prin urmare proiectul s'a primit cu o majoritate de 19 voturi de basă la desbaterea specială.

Kossuth desmințit.

Cunoscutul publicist Louis Peyramont a publicat în „Soleil“ un răspuns la „rectificările“ lui Kossuth, pe care le-am adus și noi în unul din numerii din urmă. Reproducem acum și replica Francezului. Eacă-o:

„După ce a tăcut mai mult de o lună, dictatorul unguresc Ludovic Kossuth publică în foile din Budapesta o scrisoare indignată și de trei colonne de lungă în care se încearcă a desminți și totuși a rectifica totdeodată convorbirea politică, ce am avut-o la olaltă la începutul lui Octombrie. Dacă la Kossuth rectificarea și indignarea vin cam târziu, apoi el posedă de altă parte o memorie foarte prevenitoare. Mai întâiu afirmă că nu cunoaște pre un domn Peyramont și nu l-a vădut și n'a vorbit cu el nici când: apoi mărturisesc că convorbirea de care e vorba ar fi avut-o cu altă persoană, cu un cunoscut vechiu, adăugând însă eară că s'ar fi raportat în mod foarte infidel. Eu însă declar hotărît, că Kossuth a trebuit să scie și a audît dela mine insumi în decursul convorbirii adevărul că numele: Louis Peyramont este un pseudonim, cu care eu subsemnez articuliile mei din „Soleil“. El cu atât mai puțin s'a putut înșela în privirea aceasta, cu cât noi discutăm convorbirea mea cu principele Gorciakoff, o convorbire ce sub numele Peyramont a cutrierat presa europeană. Încât pentru rectificările lui Kossuth, apoi acele privesc mai cu samă două puncte. El pretinde a fi fost în toate timpurile un adevărat zelos al alianței nemțesci pentru Ungaria și el tăgăduiesc, că s'ar fi exprimat cu despreț asupra întreb-

gei aristocrației maghiare. Asigurarea dintăiu poate numai contribuî la aceea a deschide ochii multor Francezi, cari mereu încă lasă să fie amăgiți de fărnica prietinie maghiară. Timp de doispredece ani Kossuth a exprimat înaintea mea și înaintea tuturor Francezilor dintre cunoscuții sei păreri diametral-opuse; trăsătura aceasta ajunge, pentru a caracteriza pe omul acesta. În privința aristocrației maghiare însă Kossuth nu numai s'a exprimat din vorbă în vorbă astfel, precum am raportat ci el a mai produs și fapte și nume pe cari eu le-am retăcut numai din respect cătră el și fiindcă ele n'au fost la locul lor într'un discurs politic. Adevărul este numai, că bētrănul dictator — pentru judecata aspră ce a rostit-o asupra patriei sale, copleșit fiind din toate părțile cu imputări și cu pretensiunea de a revoca — și a perdut capul și s'a lăsat sedus, a da pe spatele meu satisfacție deșertăciunii unguresci. Aceasta este un mod ușor, a se subtrage dela responsabilitatea cuvintelor sale.

O vorbire asupra meseriilor la Români de B. Baiulescu ținută la adunarea gen. a desp. I în Herman.

II.

Prin înmulțirea meseriașilor români ajunge națiunea și la o demnitate, la un preț mai considerabil, care îl au alte națiuni. Ajungem să avem și noi clasa mijlocie, orășeni cetățeni, de cari nu avem. Partea națiunii române de dincoace de Carpați constă din plugari de o parte și din preoți, dascăli, juriști de altă parte. Va să zică națiunii îi lipsește ceva, ea are cap și picioare. Alte națiuni au și trup. Acesta este clasa mijlocie: meseriași burgerii cetățeni. Pe acestia i vedem la alte națiuni, că au averi, case scumpe, pământuri mai multe și capitaluri, și ei stăpânesc pre săteni, că au cultură, putere și avere. Dacă sânt într'o țară cei din clasa mijlocie străini, acestia trebuie să stăpânească preste sate și preste ținuturi.

Națiunea română însăși fără clasa mijlocie nu poate propăși, ci este amerințată de stăpânirea altor națiuni, de meseriași și comercianți străini și e împedecată a progresa.

Altfel se întâmplă acolo unde au Români meseriași și comercianți, acolo ei au putere au preț și demnitate. Deci și pentru valoarea națională este necesitate a se aplica fiii Românilor la meserii.

În urmă adaug, că de mult era necesitate a ne forma clasa mijlocie și

să fim imitat pre alte națiuni; dacă am întârziat a forma această clasă, acum în oara a unspredeceea trebuie să cugetăm la moduri și mijloace, prin cari mai curând și mai ușor să ajungă poporul nostru la o stare mai favorabilă, să cugetăm la mijloacele și progesele ce fac alte națiuni și să le facem și noi cu ele. Popoarele culte, Francezii, Germanii, popoarele din Belgia chiar și Românii din România au început a înființa scoale pentru meserii „Ateliere“. Meseriași eșiți din astfel de scoale sânt mai perfecți, ei vin de prin țările de sus aici și omoară cu concurența pre meseriașii nostri. Acum nu mai e vremea de acum treizeci de ani, când ori-ce meșter — strică trăia, ci trebuie fie-care să se pregătească ca măiestrul de ispravă să poată ține concurența. Dacă voim a înainta să înaintăm astfel precum înaintează națiunile culte. Deci să ne formăm și noi „Ateliere“, scoale de meserii.

On. adunare! Încă un cuvânt și am încheiat. Ne-am adunat a consulta pașii cari trebuie să i facem pentru cultura, pentru progresul neapărat de lipsă. Eu v'am împărtășit ideile mele, că pre lângă cultură este de lipsă și înaintarea prin muncă, ca ea să fie mai bine plătită și aceasta se poate prin învățarea măiestriilor. Prin măiestrii ajung fiii Românilor la o stare materială mai bună și se ridică și la o demnitate oare-care. Omul măiestru are o muncă mai nobilă chiar un fel de artă; are un preț; are o înlesnire mai mare de a ajunge la bani; are un traiu mai bun și așa o mulțămire. Deci să zicem fie-care fiilor Românilor: Ve-deți voi alte națiuni mai culte cum înaintează, veniți cu mine să vă așez la o meserie, că veți înainta și voi.

Astfel făcând înțelege poetul când scrie:

„La fală, onoare, virtute,
„Cari singure dăinuiesc
„Faptele mari și plăcute,
„Urma noastră o vestesc.“

Proiect

pentru modul cum s'ar pute lăți meseriile mai mult între Români și cum s'ar pute înființa mai multe scoale de meserii, asternut on. comitet al Asociațiunii Transilvaniei pentru literatura română și cultura poporului român în urma recercării sale din Ianuarie a. c.

Asociațiunea Transilvaniei pentru literatura română și cultura poporului român în înțelesul statutelor § 4 din Regula mijloacelor spre ajungerea scopului Asociațiunii ia conclud a face dispozițiuni pentru a se înmulți mai

nat. Jeune-Hardie a fost pe drum un pătrariu de an întreg, venia acum în linia ultimă dela Bodoë, dela litoralul apusan al Norvegiei. Călătoria o sevărsise în timp foarte scurt.

Când a intrat Ioann Cornbutte în locuința sa a găsit toată casa în agitațiune; Maria plină de bucurie se înbrăca în haine de mireasă.

— Numai dacă n'ar sosi bricul mai îngrabă decât noi! țise ea.

— Grăbescețe mica mea, stăruia Ioan Cornbutte; vântul bate dela mea-ță-noapte și Jeune-Hardie plutesce bine.

— Unchiule! ai dat de scire prietinelor nostri? întrebă Maria.

— De bună samă!

— Si notariului și parochului?

— N'avea nici o grige, mie mi teamă că numai tu o să ne faci să asteptăm!

În momentul acesta a intrat Clerbaut. Bētrănul Cornbutte veđi acesta e noroc! țise el. Corabia ta vine togmai la timp, guvernul togmai acum a scris liferațiuni mari de lemne pentru marină.

— Ce'mi pasă mie de așa ceva? întrebă Ioan Cornbutte; noi avem a-

cum să ne gândim de alte lucruri și nu de guvern. Dta trebuie să scii dle Clerbaut că noi ne gândim acum numai de un lucru, de sosirea lui Ludovic al nostru.

— Nu mă indoesc că ... țise cumătrul; dară liferațiunile de lemne.

— Dta încă vei veni la nuntă? întrebă Ioan Cornbutte, tăindu'i vorba și stringându'i mâna neguțatoriului cu atăta bucurie încât acesta a cre-đut că vrea să i-o strivească.

— Liferațiunile de lemne...

— Toți prietini nostri, Clerbaut, de pe uscat și de pe apă, iau parte.

— I-am însciințat pe toți și am de gând să invit pe toți oamenii bricului.

— La port să i așteptăm? întrebă Maria.

— Așa cuget, răspunse Ioan Cornbutte. Conductul doi cu doi, musica înainte.“

N'a trecut mult și oaspeții erau adunați și cu toate, că încă era foarte de dimineată nici unul nu lipsia la locul de adunare.

Fie care dintr'ênșii se grăbia să feliciteze pe bravul marinariu pentru sosirea fiului lui și fie care se bu-

cura împreună cu dēnsul, pentru că el se bucura de iubirea și stima tuturor din localitatea întreagă.

Maria ingenunchiase și în loc de rugăciunile ei obicnuite ea mulțămia ceriului din adēncul inimei. Apoi a intrat în sala comună. O sărutară toate rudeniile femeesci și bărbații i stringeau mâna. Ioan Cornbutte a dat semnul de plecare.

Era o scenă interesantă cum mulțimea mișcată de bucurie, în resăritul soarelui, se îndreaptă spre mare. Scirea despre sosirea bricului se făcu cu iuțală cunoscută în port și pe unde trecea conductul se vedeau la feresti și în ușile crepate capete cu scufii de noapte. Din toate părțile se trime-teau semne de gratulări și felicitări.

Conductul de nuntă ajunge între laude și binecuvēntări la terasa portului; timpul se făcuse foarte frumos, se părea că și soarele voiesc a lua parte la serbătoarea. Un vânt frumos de nord umflase valurile, și nisce șalupe pescăresci, care își regulase cât de bine pânțele. Conform vântului, plutiau ca în sbor pe marea dintre terasele portului.

Cheul portului dela Dünkirchen este prelungit cu două moluri, cari se întind departe în mare. Mulțimea veselă a ocupat lățimea întreagă a molurilor nordice și în scurt timp a ajuns la o căsălie, ca se află în capetul molurilor și es locuită de o sentinelă a portului.

Bricul lui ban Cornbutte se vedea din ce în ce mai bine; vântul era ceva mai iuș și Jeune-Hardie sub pânțele marțiaz, ale catargului și ale bricului, sub ențrilele perochetului și superperochetului plutia ușor dinaintea vântului. Pe bord era invederat aceeași bucurie, ca pe uscat. Ioann Cornbutte avea un ochian lung în mână și spundea viu la toate întrebările aicilor sei.

Frumosul meu bric! țicea el; așa de frumos și neted, ca și când ar eși am din portul dela Dünkirchen! Nici havarie, nici cu o funie mai put!

— Veđi pe fiul dtale, pe căpitanul îl întrebară.

— Încă nu. Firesc lucru, el este cum foarte ocupat!

mult meseriile între Români și a se înființa mai multe scoale de meserii.

Spre acest scop decide:

a) A se vota în fie-care an o sumă oare-care în favorul scoalelor de meserii.

b) A se adresa la ambele arhidiecece române din Transilvania adecă: la cea gr. or. și la cea gr. cat. ca să lucreze pentru răspândirea meseriilor prin mijloacele următoare:

1. Fie-care protopopiat român din Transilvania este îndatorat a pertracta și desbata în sinodul protopopesc sau în adunarea protopopiatului în fie-care an cestiunea îmbărbătării tinerimei române la îmbrățișarea meseriilor și mijloacele pentru înființarea unei scoale de meserii. Propunerile și conclusele luate pentru acest scop sânt a se asterne consistoriului competent.

2. Pentru îmbărbătarea tinerimei române la îmbrățișarea meseriilor este îndatorat fie-care paroch și comitet parochial a îndemna și a stăruî asupra acelor parochieni, cari având copii, dară neavând avere sau moșii spre a'i ocupa de ajuns cu economia de pământ, dela al 14-lea an al etății lor să'i aplice la învățarea vre-unei meserii, pentruca să nu devină, când vor ajunge în vârstă, servitori sau proletari.

3. Pentru copii orfani sau de părinți săraci sinoadele și adunările parochiale votează a'i spriginî cu ajutoare pentru vestmintele și tacsele de școală etc. din averea bisericescă sau din contribuții și prin colecte.

4. Parochul și comitetul parochial român îndeamnă și pre acei părinți, cari având oare care avere sau moșie, însă și copii numeroși, ca din acestia să aplice la meserii sau la comerț pentru progresul lor și pentru a se crea la Români clasa mijlocie.

5. Sinodul parochial respective comuna bisericească are a se îngriji, ca în fie-care școală română confesională să se arete sau de vre-un măiestru sau de învățătorul local meseriile neapărate de lipsă în acea comună, pentru a se crea din acei copii cu timpul meseriași necesari. Spre acest scop învățătorul în unele zile, când nu se țin prelegeri, meargă cu unii copii pe la măiestrii din comună, ca să le arete și esplice însemnătatea meseriilor și modul cum se prepară manufacturele; cum și bunăstarea măiestrilor, cari au mesteguri și moșii. Aceste drept mijloc spre a se delătura usul reu și prejudețele înrădăcinate în poporul român contra meseriilor.

6. Parochii români sânt îndatorați a raporta oficiului ppresbiteral în fie-care an, despre rezultatele efectuate pentru aplicarea copiilor la meserii și despre executarea celor de mai sus; eară oficiile ppresbiterale sânt îndatorate a arăta ven. consistoare rezultatele ajunse pentru lăfșirea meseriilor între Români în fie-care an.

II. Pentru a se înființa mai multe scoale de meserii, așa numitele „Ateliere“ pentru fie-care meserie specială, este necesitate neapărată, ca să nu se creeze tocmai prin meserii proletari români, fiindcă căile ferate au adus și între Români concurența prin perfecționarea, calitatea și gustul manufacturelor de o parte, de alta copiii români se aplică la cei mai de rând meseriași, fiindcă meseriași renumiți nu'i primesc fără de plată anuală a'i învăța meseria lor. Drept aceste trebuie:

a) A se înființa scoale de meserii după modelul scoalelor de stat pentru meserii.

b) A se înființa „Ateliere“ (în toate protopopiatele sau comitatele) de acele meserii, cari se vîd în acele părți a fi de lipsă.

c) Ateliere se pot înființa sau ca cele din România cerându-se programele lor sau speciale și simple angagiându-se cel mai renumit măiestru din acele părți spre a lua însuși, ca într'un internat 10—15 copii, pe cari învățându'i cu materiași prevădându'i cu nutreământul și cu vestmintele necesare li se va plăti când vor eși sodali pentru 60—100 fl. atunci arătându'i prin o comisiune de sodali apți.

III. Mijloacele pentru înființarea acestor scoale sau ateliere se pot procura:

a) Prin suma ce se votează în fie-care an de adunarea generală a Asociațiunii Transilvaniei pentru cultura poporului român și prin ajutoarele ce se vor da dela Societatea Transilvaniei din București, cari se vor depune în sume egale ordinariatelor din Sibiu și din Blaj.

b) Mijloace va căuta fie-care sinod sau adunare ppresbiterală prin colecte și contribuiri și le va asterne consistoriilor competente.

c) Va fi îndatorat și autorizat fie-care sinod și comună parochială a contribui în fie-care an din venitele parochiale*) sau din lada bisericeii o sumă, care se poate da pentru susținerea scoalei de meserii din acel protopopiat, sau a se înainta consistoriului de care depinde pentru susținerea scoalelor de meserii din arhidieceasă.

d) Consistorele se autorizează de autoritățile lor mai înalte a lua o sumă anumită din fondurile diecesane**) pentru înființarea și susținerea scoalelor de meserii.

IV. Feliul scoalei de meserii, ca cele ale statului sau Ateliere sau numerul scoalelor de meserii se vor stabili după câștigarea programelor și după adunarea mijloacelor bănesci de către consistorele arhidieceșane.

V. Esecutarea și inspecționarea este încredințată consistorelor arhidieceșane scolastice, cari vor face ra-

*) ?

Red.

**) Din care ?

Red.

— Pentruce nu arborează flamura sa? întrebă Clerbaut.

— Nu sciu, vechiul meu amic; el trebuie să și vîbă motivele sale.

— Te rog iubiți unchiule, dă'mi ochianul dtale, dîșe Maria și i smulse instrumentul din mînă; voiu să fiu cea dintâiu, care îl ede!

— Te rog îns. domnișoară să cugeți că el e fiul meu dîșe betrânul glumind.

El este fiul teu de treizeci de ani incoace, replică ridînd tînera fată, însă mirele meu numai a doi ani!

Jeune-Hardie era acuz toată în vedere. Ventrilele cele mari e catar-guiră și se puteau cunoaște nii din matrozi, cari se grabiau în cîr-guri. Până acum însă nici Cornbută nici Maria nu putură face semn de vreo salutare căpitanului bricului.

„Acolo e cărmaciul Andreiu asling! dîșe Clerbaut.

— Și colo e Fidel Misonne, le-nariul, observă un oaspe.

— Și acum vîd și pe amicul Pe-

nellan strigă altul făcînd tot odată și un semn celui amintit.

Jeune-Hardie mai era numai trei lungimi de cablu departe de mal — atunci se înalță o pîndă neagră pe sulul ventrilei bricului... Pe bord era jale!

Un simțemînt de spaimă nemărginită a petruns pe toți, mai cu samă însă inima junei mirese.

Bricul intră lin în port, și pe bord domnia tăcere rece, adîncă. Bricul trecuse de capetul terasei portului. Maria și Cornbutte și toți amicii năvaliră spre cheul unde era să se dea bricul la mal și preste puține momente toți erau pe bord.

„Fiul meu! strigă Cornbutte; el nu putea dîșe mai departe nici un cuvînt. Marinarii, cu capetele descoperite, arătară spre flamura de jale.

Maria răcni desperată și cădî în brațele betrânului Cornbutte.

Andreiu Vasling era reconducătorul bricului Jeune-Hardie; Ludovic Cornbutte, încredințatul Mariei, numai era pe bord.

(Va urma.)

poarte și proiecte sinoadelor arhidieceșane în fie-care an. Totdeodată în acele rapoarte se vor arăta comunele parochiale, preoții și ppresbiterii și alți bărbați cari au jertfit sau au făcut fapte distinse pentru înființarea de scoale pentru meserii.

Varietăți.

* Ministrul de odinioară, baron. Lasser a murit în 7/19 Noemvre a. c. Înmormîntarea a avut loc eri.

* (Din comitatul Severinului) a sosit la Budapesta în 7/19 Noemvre o deputațiune de patruzeci de membri cu o petițiune către dietă pentru introducerea unei administrațiuni ordinare în locul provisorului.

* (Consuli români). Giovanni Antonio Demetrio, șef al firmei din Triest Antonio di Demetrio fu denumit consul al României în Triest. — Consul al României în Salonic s'a numit Jorgu Lenș.

* (Finanțele statelor europene). Cestiunea care pare a pre-ocupa, cu drept cuvînt, presa europeană este cestiunea bugetelor pe anul curent și mai cu seamă cestiunea însemnatelor deficite cu care se soldează acele bugete.

Ast-fel, deficitul prusian este de 62.500.000 fr., adecă a 14-a parte din bugetul total.

Deficitul austriac se urcă la aproape 32 milioane, adecă a 31-a parte din bugetul total.

Deficitul ungar să urcă la 45 milioane, sau a 13-a parte din bugetul anual.

Deficitul olandes trece peste 14.500.000 adecă a 14-a parte din buget.

Celelalte state germane, afară de Rusia, au deficite în proporțiuni egale sau chiar superioare celui prusian.

Datoria flotantă englesă a ajuns la 238 milioane de franci.

Echilibrul teoretic al bugetului italian și a celui rusesc nu s'a dobîndit de cât prin nisce procederi, care deschid calea foarte largă unor deficite viitoare.

Singură Franția nu are deficit; din contră, bugetul ei pe 1879 va da un escedent, care nu va fi mai mic de 100 milioane franci.

Comparațiunea între finanțele franceze cu ale celorlalte state europene se înțelege de sine, că inspiră serioase reflecțiuni vecinilor Franței.

* (Un magnat unguresc) cu numele b-ron Johann Hussar, carele după ce a falsificat mai multe polițe și a comis mai multe înșelăciuni, a fugit în lume, se urmărește de tribunalul din Cluj. Baronul acesta înșălătoriu e de 55—60 ani, de statură mijlocie, uscat, cu păr rar galbin, mustețe galbine, ochi vineți, frunte înaltă și lată.

* (Cortesele spaniole). Într-unindu-se în săptămîna trecută, regele le anunță proiectul viitoarei sale căsătorii cu arhiducesa Maria Cristina. Ministrul de finanțe a depus un proiect prin care se cerură 450.000 pesetas pentru lista civilă a viitoarei regine, și 250.000 pesetas, ca rentă pentru cazul de văduvia. Cortesele aprobă căsătoria și votară sumele cerute.

Tot-odată adoptară și restul adresei, care va fi prezentată regelui cu ocaziunea căsătoriei sale. Arhiducesa Maria Cristina va sosi incognito la granița Spaniei în 20 Noemvre; ea va fi primită la Jiun de o deputațiune de Cortegi și de demnitarii palatului. Fiitoarea regină va merge drept la palatul Pardo, aproape de Madrid. Căsătoria s'a fiesat pentru ziua de ăntăiu Decemvre.

* (Turcii Lubiții Ungurilor) tractează cu soldații unguresci foarte neplăcut. Jurnalul „Zalai Közlöny“ ne sîune adecă: Turcii din ținutul Limu-

lui în Novibazar au omorît în 11 și 15 Octomvrie doi infanteristi unguresci și un husariu. Trupele unguresci până acuma campează încă sub ceriul liber și le este întredis, a intra în oraș nefind acolo siguri de viața lor.

* (Europa la anul 1900). În

Anglia a apărut sub titlul de mai sus o broșură, care va cuprinde un loc însemnat între produsele fantasiilor esagerate. Autorul acestei broșuri, Filippo Luigi Santi ne prevestesce pentru timpul de față, un resboiu mare austro-german contra Rusiei pentru orient. Franția și Italia vor năvali asupra Austriei și Germaniei, și vor nimici flota austriacă, ear Rușii vor bate pe Austriaci etc. După aceasta se va încheia pacea în Praga. Russia va căpêta Galiția, Bucovina, Silesia austriacă și prusiană, dar va restaura Polonia ca imperiu autonom. Țarul se va încorona în Varșovia. Franței i se va retroceda Elsața, Lorena și Lucsemburg, dar va reda Nizza la Italia. Aceasta va face trebile cele mai bune, va căpêta Nizza, Tesinul (desdaunînduse pentru aceasta Helvetia cu Vorarlberg), Gradișca, Istria până la Carlopago și principatul Monaco. Imperiul german va primi „întregul basin al Elbei și Moravei, Austria dela Morava până la Inn, Salzburg în basinul Salzach și Tirolul nordic minus Vorarlberg“. Se va întemia un stat slav-unguresc, care se va compune din „teritoriile de asupra fluviului Ens și Mur și din țara până la Save, Corintia, Stiria, Ungaria, Transilvania, Bănatul, Croația, Slavonia, Bosnia, Erțegovina, Novi-Bazar și Albania până la Chimera, de unde se vor începe limitele Greciei, și din valea întregă a Vardarului până la sinul de mare Solonichi“.

Singuratecele țeri cari vor forma această confederațiune de stat vor avea o autonomie cât se poate mai es-tinsă. Grecia va primi Tesalia, Epirul și Creta, România va deveni un regat și va încheia cu Serbia și Grecia o confederațiune. Statul slav-unguresc va tribui să supoarte pe de asupra o parte din speșele de resbel. După aceasta va urma desarmare generală, apoi va izbucni o revoluțiune în India, carea va alunga pe Englezi de acolo. Sfîrșitul acestor prefaceri va fi restaurarea imperiului bizantin sub un principe din casa Savoia, care se va încorona în Agia Sofia ca imperat al Bizanțiului. Mai mult nu se poate cere dela o carte cu 103 pagini, care se poate procura cu 40 cruceri.

* (Emigrările în America) din Ungaria de sus numai au sfîrșit. După cum ne spune „Pann.“ nu este o di, în carea să nu treacă prin Varșovia mulți emigranți, spre a'și cerca norocul dincolo de Ocean. De mirat este însă, că între emigranți se află și văduve și fete, dintre care unele debia au mai mult decât puțineii florenasi pentru acoperirea cheltuelilor de drum. În Szentes — după cum scrie foia deacolo — asemenea domnesce o agitație viuă pentru emigrare cu gloata în America. Deoarece în Szentes miseria e mare multi locuitori de-acolo au hotărît deja emigrarea.

* (Politică cu taptanul). Într'unul din saloanele cele mai renumite din Germania, într'o seară la o adunare, între alte dame, care formară conferența, discutînd politica, și făcînd critică la toate, se afla și doamna de Rothschild.

O contesă luă cuvîntul și dîșe: — Doamnelor, scîți că în timpul cel mai scurt vom ave resboiu?

Cum se poate, strigară în cor toate, afară de d-na Rothschild, care tăcea și asculta.

— Vê declar pe onoare, replică contesa, bărbatul meu mi-a spus astă-di, că Maiestatea Sa Imperială, într'o audiență, chiar a seară, a vorbit în această privință.

— Este imposibil, replică cu un ton grav doamna Rothschild.

— Pentru ce este imposibil, răspunse contesa reluând cuvântul, când bărbatul meu m'asigură, că Majestatea Sa Imperială este absolut rezolută, ca să facă resboiu?

— Pentru că bărbatul meu nu voesc să mai dea bani, răspunse doamna Rothschild c'un ton liniștit.

* (Un om sgârcit) simțind, că i se apropie sfârșitul vieții chemă pe un preot la sine. „Nu mi-ar păre rău să părăsesc această lume” — duse el preotului — „dacă ași pute lua cu mine talerii mei cei lucii și noi”. „Ar fi și pagubă să'i iai”, răspunse preotul, care și cunoștea omul, „căci acolo unde vei ajunge D-ta, e un loc atât de ferbinte, încât talerii s'ar topi”.

* (Audifonul). Profesorul din Cincinnati, dl. Graydon, a inventat un aparat pentru auz. Acest aparat se numește „Audifon”, care consistă dintr'un Electro-Microfon și are de scop, a face cu puțință auzul la persoanele surde. Funcțiunea lui e cea mai simplă de pe lume. De mijlocul Electro-Microfonului spânzură o ață de carea e legat un dărăbuș de lemn. Persoanele surde iau acest lemn între dinți și acela, care voiesc ași petrece cu aceste persoane, vorbesce prin Electro-Microfon grigind firesce, ca sfoaricica să rămână mereu întinsă. Prin aceasta acela, care nu poate auzi cu urechile, aude cu dinții, adică în acela sens, că tonul prin nervul dinților și osul obrazului se împărtășește nervului de auzire și prin acesta creierilor. Cu acest instrument s'au făcut în institutul surdomuților din Cincinnati experimente foarte interesante și pline de succes tare indestulitoriu.

La cercetarea venerabilului consistoriu arhidieceșan din 20 Octomvrie a. c. Nr. 2580 Scol. publicăm următoarea

Consemnare

a colectelor făcute în diecesea Caransebeșului în favoarea gimnasiului român gr. or. din Bradu; și anume s'a colectat dela următoarele comune:

- Orșova 20 fl., Moravița 4 fl. 02 cr., Sipet 2 fl., Ogradena 2 fl. 50 cr., Făget 1 fl. 25 cr., Oravița 11 fl., Macedonia 4 fl., Buziaș 1 fl., Recița 9 fl., Pataș 48 cr., Criciova 2 fl. 40 cr., Zaguzeni 4 fl., Apadia 1 fl., Valea-boului 3 fl., Berlisce 2 fl., Opațița 1 fl. 85 cr., Obad 1 fl. 15 cr., Bojurul 1 fl. 39 cr., Ciorda 2 fl., Vranii 4 fl., Satul nou 2 fl. 30 cr., Rusova veche 50 cr., Armeniș 2 fl., Banloc 33 cr., Hodoș 2 fl., Ruseberg 6 fl. 18 cr., Glogon 1 fl. 99 cr., Folea 60 cr., Ciuta 1 fl. 18 cr., Cireșa 1 fl., Giulvez 2 fl., Sacoșul turc 1 fl., Ofcea 2 fl. 31 cr., Cavarani 1 fl., Vagoș 3 fl. 50 cr., Sacul 2 fl. 33 cr., Prisa 65 cr., Cărbunariu 1 fl., Maciova 30 cr., Jebel 3 fl. 39 cr., Doman 3 fl. 10 cr., Cliciova 2 fl., Mramorac 1 fl. 50 cr., Jertof 4 fl. 70 cr., Cielova rom. 2 fl. Bozovicu 2 fl. 07 cr., Gherboveț 1 fl., Rachitova 2 fl. 50 cr., Reșița română 2 fl., Dognecea 8 fl. 60 cr., Târnova 2 fl., Glimboaca 4 fl. 90 cr., Icloda 1 fl., Obreja 50 cr., Beriniu 56 cr., Lugoșel 1 fl., Jebel 82 cr., Ogradena 1 fl. 50 cr., Opațița 50 cr., Obad 1 fl. 44 cr., Oravița mont. 6 fl., Ruseberg 4 fl. 01 cr., Capet 1 fl., Ciorda 1 fl. 30 cr., Apadia 84 cr., Uzdin 5 fl., Berlisce 1 fl. 04 cr., Ohaba bistra 1 fl., Hodoș 1 fl., Oravița rom. 10 fl. 70 cr., Voislova 1 fl. 50 cr., Folea 52 cr., Caransebeș 11 fl. 87 cr., Reșița rom. 1 fl., Sarazani 2 fl. Mehadia 3 fl. Bania 3 fl., Prigor 1 fl., Dalboșeț 1 fl., Prilipeț 36 cr., Borloveni vechi 45 cr., Lăpusniel 53 cr., Iablanța 70 cr., Petnic 35 cr., Moceris 30 cr., Tuferi 60 cr., Jertof 2 fl., Botinesci 2 fl., Cubin 3 fl. 10 cr., Doman 2 fl. 45 cr., Dognecea 3 fl. 10 So-ceni 2 fl. Valea-boului 1 fl. 70 cr., Banloc 18 cr. Suma 233 fl. 89 cr.

Bursa de Budapesta

din 20 Noemvre n.

Renta de aur 94.70, Împrumutul drumurilor de fer ung. 113.25, I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung. 74.30, II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung. 85.25, oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung. 76.75, împrumutul ung. cu premii 106.—, obligațiuni ung. de rescumpărarea dicimei de vin 88.50, obligațiuni urbariale ung. 87.50, obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire 86.—, obligațiuni urbariale temeșane 86.50, obligațiuni cu clausulă de sorțire 84.50, obligațiuni urbariale transilvane 84.75 obligațiuni urbariale croato-slavonice —, datorie de stat austriacă în hârtie 68.30, renta austriacă în argint 70.90, renta de aur austriacă 80.30, sorși de stat dela 1860 127.50, acțiuni de bancă austro-ung. 842, acțiuni de bancă de credit ung. 268.50, acțiuni de credit austr. 254.—, argin —, galbin 5.54, napoleon 9.31, 100 marce nemțesci 57.70, London (pe polița de trei luni) 116.60.

Bursa de Viena

din 20 Noemvre n. 1879.

Împrumutul de stat din 1860 127 50
Împrumutul naț. 5% (argint) 70 90
Acțiuni de credit 254 —
Valuta nouă imperială germană 57 70
London 116 60
Galbin 5 54
Napoleon d'aur (poli) 9 31

Economic.

Sibiiu, 18 Noemvre n. Pro hectolitru: Grâu fl. 8.50—9.50; Grâu sâcărăș fl. 7.30—8.10; Sâcărăș fl. 5.20—5.60; Orz fl. 4.40—4.80; Ovăs fl. 2.80—3.20 Cucuruz fl. 4.40—4.80; Mălaiu fl. 5—5.50; Cartofi fl. 1.20—1.40; Sămânță de cânepă fl. 6.50—7; Mazere fl. 6.50—7; Linte fl. 10—10.50; Fasole fl. 6.50—7 pro 50 chilo: Fâină de pâne fl. 7.50; Slănină fl. 30—32; Unsoare depore fl. 25—26; Sâu brut pro 50 chilo fl. 16—17; Sâu de luminări fl. 23—24; Luminări de său 50 chilo fl. 28—28.50; Sâpun fl. 20—20.50; Fân 60 chilo fl. 85—0.95; Cânepă pro 50 chilo fl. 16—18 Lemne vârtoase de foc pro metru cubic fl. 3.50 Spirit pro grad 55—60 cr. pro chilo: carne de vită — 42— cr.; Carne de vițel 36—40 cr. carne de porc 38—40 cr.; carne de berbec 26—28 cr.; oauă 10 de 30 cr.

Brașov, 14 Noemvre n. Pro hectolitru: Grâu fl. 8.50—9.70; Grâu sâcărăș fl. 5.70; Sâcărăș fl. 5.30—5.50; Orz fl. 4.10—4.20; Ovăs fl. 2.60—2.75; Cucuruz fl. 5.80; Mălaiu fl. 5.30; Mazere fl. 6.30; Linte fl. 8.30; Fasole fl. 6.— Sămânță de in fl. 9.— Sămânță de cânepă fl. 4.50— Cartofi fl. 1.25 pro chilo: carne de vită 44 cr. carne de porc 40 cr.; carne de oai 28 cr.; Sâu de bovine proaspăt fl. 32; (pro 100 chilo); topit 44 fl.

Făgăraș, 14 Noemvre n. Pro hectolitru: Grâu fl. 8—9.—; grâu sâcărăș fl. 6.—6.50; sâcărăș fl. 4.90—5.10; orz 2—2.10; ovăs fl. 2.60—2.70; cucuruz fl. 3.90—4.; mălaiu fl. —.—; Sămânță de cânepă fl. 10—11; mazere fl. —.—; linte fl. —.—; fasole fl. 6—7; crumpeneș fl. 0.90—1.60; pro 100 chilo: Slănină fl. 60—75; său brut fl. —.—; său de luminării fl. 36—38; unsoare fl. 55—56; cânepă fl. 30—40; sămânță de in fl. —.—; sâpun fl. —.—; fân fl. 1.60—1.90; spirit pro grad 10—11 1/2 cr.; pro chilo carne de vită 40 cr. carne de vițel —.— cr.; carne de porc 36 cr.; carne de berbec 28 cr.; oauă 4 de 10 cr. Tergul de ași a fost din pricina timpului urit foarte rău ceretat. Bucate au fost multe, cumpărători însă puțini.

(Recolta rea în Italia). Se serie „Correspondenței Politice” din Roma: „Între țările, cari pătinesc de o recoltă slabă, se numeră și Italia. După raporturile a-junse la ministeriu rezultatul recoltei din acest an e mai mic ca de mijloc la cucuruz cu 10, la grâu cu 5, la sâcărăș, orz și ovăs cu 2 1/2 milioane cuintali sau măji. Urmările se simt deja; făina și pânea se urcă mereu în preț și earna se așteaptă numai cu mari temeri. Într'un raport proaspăt al ministeriului se ăice între altele: „Țărani și profesioniștii vor avé un an greu; necasurile și chinurile vor începe de altminterlea numai cu primele luni ale anului viitoriu, pentrucă de present mai sânt încă deposite de bucate. Nici posesorii mai mici însă nu vor avé-o mai bine, pentrucă și dâșșii trebuie să supoarte urmările recoltei slabe rămânând și ei fără câștig și cu cheltuelile avute.” Sub astfel de împregiurări — ăice „Pol. Corresp.” — regimul italian — se înțelege — își dă toată silința, a ajuta poporului în tot modul și cu toate mijloacele posibile. Ajutoriu însă nu va pute ajunge spre a mulcomi preste tot, pentrucă sârăcia e foarte mare și creșce din ăi în ăi.”

(Foametea) în Silesia prusiană se ivesce în toată forma. Dieta țării se ocupă neîntrerupt cu planuri, cum să delăture sau cel puțin să alineze acest năcaz al poporului. Întré altele a făcut regimului prusesc propunerea pentru încuviințarea u-

nui ajutoriu de stat de 300,000 marce și a hotărît totdeodată, a se împărți până la încuviințarea și sosirea acestui ajutoriu, 50,000 marce din fondul cercual, spre a se cumpăra pentru cei lipsiți cartofi și pâne.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licitațiuni: în 20 Dec. 1879 și 26 Ian. 1880 imob. lui Teodor Crișan în Marrișel (trib. Cluj); în 29 și 30 Dec. 1879 și 30 Ian. 1880 imob. soției lui Carol Szarvady în Dej (trib.): în 30 Dec. 1879 și 30 Ian. 1880 imob. rămasului după Frideric Ikrich în Sibiiu; în 7 Ian. și 7 Febr. 1880 imob. lui Ioan George Spâk în Șelimber (trib. Sibiiu); în 25 Noem. imob. soției lui Mihail Fehertoi în Aiud; în 24 Noem. imob. lui Petru Györfy și soției sale în Lepadia (judec. cerc. Aiud); în 5 Ian. și 5 Febr. 1880 imob. lui Antinie Vulc în Aciliu; în 14 Ian. și 14 Febr. 1880 imob. lui George Guss în Avrig; în 15 Ian. și 16 Febr. imob. Iosefei Wimmer în Sibiiu; în 7 Ian. și 7 Febr. 1880 imob. Mariei Răduț și soji în Avrig (trib. Sibiiu); în 24 Noem. și 24 Dec. imob. lui Frideric Jikeli în Mediaș (judec. cerc.); în 22 Dec. 1879 și 29 Ian. 1880 imob. lui Frncisc Erdős Ny. Karácsanyfalva (trib. Murăș-Oșorheiu); în 27 Noem. imob. lui Martin Gross în Șârcaia (judec. cerc. Făgăraș); în 16 Dec. 1879 și 16 Ian. 1880 imob. lui George Georgiu în Brașov; în 17 Dec. 1879 și 19 Ian. 1880 imob. lui Ioan Feink în Brașov (trib); în 24 Noem. mobilele lui Henric Iacobi în Râpea (judec. cerc.); în 5 Dec. imob. Măriuței Trifa în Vaca (jud. cerc. Baia de Criș).

Nr. 994 1879. 1—2

CONCURS.

La scoala grănițarească din Jina este de conferit un post de învățatoriu dirigent cu salariu anual de 300 fl., cortel și lemne.

Acei candidați de religiunea gr. or., cari voesc a reflecta la acest post au de ași subșterne suplicile lor instruite cu documentele necesare până inclusive 2 Decemvre a. c. st. nou la „Comitetul administrativ de fondul scol. al foștilor grănițeri de regimentul rom. I. în Sibiiu.

Nr. 269 — 1879. 1—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia română gr. or. de a III clasă Cubleșul românesc în ppresbiteratul Clujului pentru reintregirea ei pe basa ordinațiunei consist. dto 8 Decemvre 1877 Nr. 2934 B. se escrie concurs până la 30 Noemvre 1879.

Venitul preoțesc împreunat cu această stațiune parochială din toate în bani computat și statorit de cătră

sinodul parochial estraordinar din 23 Septemvre 1879 după un calcul mediu de 5 ani este 246 fl. 73 cr.

Doritorii de a ocupa această stațiune preoțască sânt poștiți a subșterne concursele sale la subscrisul fiind instruite în sensul statut. org. și a dispozițiunilor sinodale arhidieceșane provisorice din 1873 până la terminul indicat.

Cluj 28 Octomvre 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

V. Roșescu m/p., ppresbiter.

Nr. 183. 1879. 3—3

CONCURS.

Pentru indeplinirea postului de capelan pe lângă neputinciosul paroch Ioan Vătășan din parochia clasa a III Archita, ppresbiteratul Sighișoarei, se escrie concurs cu terminul până la 30 Noemvrie a. c. st. v.

Emolumentele sânt:

1. Cuartir liber, grădină și edificatele economice necesarie.
2. Șese jugere pământ, parte sămânătură parte fēnat.
3. Dela 35 familii române câte o ferdelă cucuruz sfărmit.
4. Dela 25 familii neurustice asemenea câte o ferdelă cucuruz sfărmit.
5. Lemnele recerute de foc.
6. Din venitele stolare îndatinatē în ppresbiterat pe jumătate.
7. Din filia Beia un venit anual de 30 fl. v. a.

Suma tuturor venitelor împreunate cu acest post face 235 fl. a. c.

Cei ce doresc a competi la acest post, săși aștearnă recursele lor instruite conform legilor în vigoare subscrisului până la terminul indicat.

Sighișoara, 30 Octomvrie 1879 st. v. în conțelegere cu comitetul și sinodul parochial concertent.

Zacharia Boiu m. p., ppresbiter.

Nr. 286. 3—3

EDICT.

Maria născută Chereches, din Sâșcior, comitatul Făgărașului, carea de șese ani a părăsit cu necredință prelegiuitul ei bărbat George Ioan Grecia gr. or. din comuna Berivoi mici fără ca să se scie locul aflării ei până astăzi se citează prin această ca în termin de un an și o ăi dela ăiua mai jos însemnată, să se infățoseșe înainte; subscrisului for matrimonial nesamintit Căci la din contră și în absența ei se va decide procesul intențat asupra ei decătră numitul ei bărbat.

Făgăraș 28 Octomvre 1879.

Forul matrimonial gr. or. al Protospresbiteratului Făgărașului I.

Neoplanta.
1875.
Medalie de argint.

Seghedin.
1876.
Medalie pentru merite.

CLOPOTE

DE TOATĂ MĂRIMEA

pe lângă hotărirea prealabilă a șnetelor lor.

Cu deosebire recomandă clopotele găurite, ventate de dâșșul, a căror sunet este mai adânc decăt acelor de construcțiunea vânie și care, fiind de 100 punți, sânt asemenea celor de 140 punți de construcțiunea chie.

Se află totdeauna în deposit clopote, dela mărira cea mai mică până la 50 chilogr., precum și de proasce portative și d. mană.

Se recomandă pentru comande cât de multe

Antonie Novotny
în Timișoara.

[57] 2—12